

neid wimata kohhast wōra paika, ütte sure tundmata jõe suhho, kun Wāina - eht Tūna-jõggi merre sisse josep nink kelle palda pääl parhilla Ria-siin saisman om. Qui ne kaupmehhe näjewa sedda marahwast, kuis nemma olliwa ni kangede omma maad nink kottust wahrtman, nink kuis nemma hulgan wainlaise wišil tulliwa neile wasta, sis ne kaupmehhe mōtliwa kül eſſi henne man: wee - surmast ja häddast pāstetu, olleme nūud wahhest wallusamba surma fätte johtonu! Tuul olli ka mihhil ni wasta, et na omme laiwuga es sa paigalt árraminna. Eht kül se marahwas es tahha neil wōril laske neide male tulla, enge lätsiwa neidega ökwa föddima nink mōtliwa neid önnetuid, fedda tuist ja torm neide mannu saatnu, wainlaisi olewat: sisiki lepsiwa nemma wimata töine töisega folko. Se om meie pāiwilt arwada, 681 aastat.

Olliwa nūud peake wōra ma innemisse meie marahwaga föbras sanu. Wōra töiwa ommist laiwust omma kaupa wälja nink wahhtiwa hennele meie ma andid, ni kui: wahha, met, raswa, nink harrisiva sis saggedaste sija käuma. Qui nemma jo mōnni aig nida eggal aastal sija laiwaga olliwa tulnu: sis ne wōra ma kaupmehhe paliwa hennele ütte platsi, aita ehhitada nink sinna omma kaupa saisma panda. Se palwusse pāle anti töisile ûts ma weer sāäl Wāina-jõe weren, kun parhilla Ria-siin saisap.

Se rahwas, mes meie Liivlandi maal waninal ajal elli, olli sesamma, mes veel parhilla siin maal katten seltsin, kui Lātti - nink ma-

rahwas om ellaman. Lāttirahwas olli omma ello-aßend eßierralikult sāäl kangeste hoitman, kun nūud Wōnno - ja Wolmeri - liin saiswa, neide jõkke lähhüden, mes Wāina - ja Roiswasjões nimmitetas. Meie ma - rahwas, mes ûts ülli wanna rahwa - selts nink Some - rahwaga üttest ülliwannast suggust om, elli sāäl Tūna-jõe werest sani, läbbi meie foggonä Liivlandi - ma, ammak Tallina - ma wiimise otsani. Neide kinni - lina olliwa Tartu - ja Willandi - liin. Nemma elliwa merre weren nink olliwa sis ka hātarga ja julge merreküaja mehhe. Neide fätte rahwa ello - pölw olli ni, kui loeme pühhan kirjan, et Abraham, Isaak ja Jakob omma ellanu omme suggulaste, ommatside ja perre - rahwa keskel. Kesi neide Sean wanna tark mees olli, eht kige suremba au sissem sais, sel ökwa olli ka rahwa - ja ma - wallitseja nimmi ja digus, se olli neide kohtomoistja, neide üllemb ja wannamb. Ent innemissist es peta sis kül mitte suurt luggu; mudi neid árra, nink kui nemma sōan wange saiwa, sis na neid ohwritsiwa ommile wāärjummalile, eht mōijewa neid árra Wenne male. Om sāäl Rootsima tospositse piri wasta ûts ma, mes nimmetas Norwegi - eht Norra - maas. Sel funnigal olli poig nink seddasamma olliwa meie ma - rahwas sōan kätte sanu. Sesamma funninga - poig sai neist kolm kōrda kui neide wang eht orri árramūdus; eesmäst kōrda ütte tükki willatse sārgi rōiwa eest, töist kōrda ütte kisse eest, nink wimata rahha masso eest.

Lātti - ja meie ma - rahwa wahhel olli ka ûts allasi födda ja vihha. Qui neil sis kō